

MOSTENIREA NOASTRA : PARTASIA PRIN FIUL

*Spiritual Building Stone No.97
Piatra de Zidire Spirituala Nr.97*

Efesenii 1: 9-11 "...Căci a binevoit să ne descopere taina voiei Sale, după planul pe care-l alcătuiască în Sine Însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Christos, toate lucrurile, cele din ceruri, și cele de pe pământ. În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia, care face toate lucrurile după sfatul voiei Sale.

"O moștenire." Noi am primit o moștenire. Cineva trebuie să vă lase vouă ceva. Dumnezeu, înainte de întemeierea lumii, v-a lăsat vouă ceva: Un nume scris în Carte, care atunci când Mielul va fi junghiat, voi veți fi recunoscuți în aceea.

"În care deasemenea noi am primit moștenirea" Cum am primit-o noi? Fiind că noi am umblat (corect) drept? Cum primim noi această moștenire? Pentru că noi am fost predestinați.

Vedeți, o moștenire. Ce fel de moștenire? "...fiind predestinați conform cu scopul aceluia care a făcut toate lucrurile după sfatul voiei Sale proprii".

Înainte El era Dumnezeu, înainte El a fost un Salvator, înainte El a fost un vindecător, înainte de toate acestea, El a predestinat, a pus Numele Mielului în Carte, a privit jos prin cunoștința maidinainte și a văzut numele voastre, și le-a pus acolo deasemenea. Ce este aceasta? Și după un timp noi am venit în lume, născuți din părinți păcătoși (Romani 3: 23-24 / Psalm 51: 5); și noi am umblat prin lume,... voi știți. Ne-a predestinat la moștenirea noastră în El, care ne-a fost predestinată nouă; noi am moștenit-o înainte de întemeierea lumii. Vedeți? Oh. Pentru scopul Lui Propriu ca să lucreze (să îplinească) bună voia Lui Însuși de a fi (un) Dumnezeu și Mântuitor.

Moștenire prin predestinare. Eu am o moștenire. Ce moștenire? Acolo trebuia să fie cineva care mi-a lăsat o moștenire. De ce, tu spui, "Isus ți-a lăsat ție o moștenire". Scuză-mă, ce spui tu? Isus niciodată nu mi-a lăsat mie vreo moștenire; Isus niciodată nu ți-a lăsat ție vreo moștenire; El doar a venit jos și a plătit pentru moștenirea ta, te-a adus pe tine la moștenire. Dar numele tău a fost pus în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu ți-a dat ție moștenirea ta. Moștenirea ta a fost mai întâi .

POZITIA .IN.CHRISTOS -- JEFF.IN AD.3 SUNDAY_ 60-0522M 170- 177

Oh, "o moștenire..." Cineva a trebuit să vă lase ceva să moșteniți. Este aceea corect? O moștenire, ce moștenire avem noi? Ce moștenire am eu? Eu nu am nici una. Dar Dumnezeu mi-a lăsat mie o moștenire când El mi-a pus numele în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii (Apoc 13: 8 / Apoc. 17: 8).

Oh, tu spui, "Acum așteaptă o clipă frate, Isus a făcut aceea când El a murit pentru tine". -Nu, El nu a făcut aceea atunci, niciodată. Isus a venit să plătească acea moștenire, pentru mine.

Dumnezeu, înainte de întemeierea lumii, așa după cum noi am luat-o jos prin lecție, voi oamenilor: Cum am văzut noi că Dumnezeu era de Sine-existent, cum că în El era dragoste. În El era aceea de a fi Dumnezeu; acolo nu era nimic să-L laude și să I se închine. În El era aceea de a fi Tată... El era prin Sine Însuși. În El era aceea de a fi un Mântuitor; nimic pierdut. În El era aceea de a fi un Vindecător. Acelea sânt atributele Lui. Acolo nu era nimic. Deci El Însuși, bunul sfat al voiei Sale Proprie a produs aceste lucruri, aceea că El, prin acest singur Om, Isus Christos, a strâns din nou toate acestea împreună. Oh, ochiul nu a văzut, urechea nu a auzit... (1 Corinteni 2: 9-10). Nu-i de mirare că este un lucru tainic.

Priviți, "ne-a predestinat pe noi la această moștenire..." Dacă eu sânt moștenitorul de drept a ceva, dacă Dumnezeu bate la ușa inimii mele și spune, "William Branham, Eu te-am chemat cu mult înainte de întemeierea lumii ca să predici Evanghelia", eu am o moștenire, o moștenire a Vieții Veșnice. Acum, Dumnezeu a trimis pe Isus ca să facă acea moștenire reală (adevărată) pentru mine, pentru că acolo nu este ceva ce eu aș fi putut face ca să o moștenesc. Era albă, goală; era validă; acolo nu era nimic ce eu să pot face. Dar la plinirea timpurilor, Dumnezeu a trimis, la timpul Lui potrivit, pe Isus, Mielul, junghiat de la întemeierea lumii (Gal 4: 1-7). Sângele Lui a fost vărsat, pentru ca eu să pot să merg la moștenirea mea (Coloseni 1: 12-15 / Efesenii 1:7). Ca să fim ce, ce moștenire? Să avem dreptul de a fi un Fiu a lui Dumnezeu.

INFIEREA --JEFF.IN AD.PT.4 SUNDAY_ 60-0522E 71-75

Cum ne-a fost dată nouă moștenirea, prin ce? Predestinare. Predestinarea este cunoștință mai dinainte. Cum a știut Dumnezeu că se poate încrede în tine să fii un predicator? Prin maidinaitea Lui cunoștință. "Nu este acel ce vrea, nici acel ce aleargă, ci Dumnezeu care are milă". (Romani 9: 14-16). Aceea este corect. Predestinare. El a cunoscut ceea ce era în tine. El a cunoscut ceea ce a fost în tine, mai dinainte chiar ca tu să vii în lume. El a știut ceea ce era în tine mai dinainte chiar ca să fie vreun pământ pentru ca tu să poți veni pe el. Acela este El. Acela este infinitul Dumnezeu, Cel infinit. Noi sântem finiți; noi putem gândi doar finit.

INFIEREA --JEFF.IN AD.PT.4 SUNDAY_ 60-0522E 89

Noi avem o încredințare sacră. Voi știți ce este o încredințare. Și noi avem o moștenire, o moștenire ce noi moștenim, ca un copil credincios. Este o încredințare sfântă. Și acea încredințare sfântă și moștenirea noastră sacră este Cuvântul lui Dumnezeu care ne-a fost dat nouă, plinătatea Cuvântului lui Dumnezeu. Cuvântul Însuș este vitamina, Cuvântul Însuș, Cuvântul lui Dumnezeu!

Aceea este ceea ce noi moștenim, Cuvântul. Aceea este acolo, motivul pentru care eu sânt atât de dogmatic, dacă putem să spunem așa, pe a sta pe acest Cuvânt!. Nu contează ce spune alceva altcineva, dacă aceea nu este cu Cuvântul, atunci eu nu cred aceea; vedeți, voi vreți să o credeți, este în regulă. Dar pentru mine, contează Cuvântul, pentru că, "Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece". (Matei 24: 35). De aceea, contează acel Cuvânt!!!

Eu trăiesc prin Cuvânt. Isus a spus, " Este scris, -Omul nu va trăi numai cu pâine, ci prin fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu" (Matei 4: 4). Și aceasta este totul!!! Și Acesta (Cuvântul) ne este dată nouă ca moștenire. Este moștenirea noastră, Cuvântul.!! Oh, Dumnezeule, lasă ca noi să ne gândim la El în toată adâncimea Lui.

Acesta este privilegiul nostru. Acesta este încredințarea noastră sacră că Dumnezeu a pus aceasta în Biserica Lui. Dumnezeu a dat Cuvântul Lui Bisericii Sale. **Și această moștenire sacră este a noastră. Ea este un dar de la Dumnezeu.**

Nu ca să facem compromisuri pe Aceasta, și să tăiem afară Aceasta, și să aruncăm afară Aceasta, și să adăugăm aceasta înăuntru, și să potrivim cu gusturile noastre; ci să predicăm întreg Cuvântul, întreaga Evanghelie. Noi sântem legați de o datorie, ca și Creștini, să luăm Cuvântul și să-L credem. Când noi știm că, *"Dacă inima nu ne condamnă, atunci noi știm că avem îndrăzneală cu Dumnezeu"* (1 Ioan 3: 21-22).

Noi am pierdut moștenirea noastră -pentru că noi am făcut compromisuri. Și când am făcut compromisuri, atunci noi nu ne mai putem aștepta ca Dumnezeu să-Și țină promisiunile Lui pentru noi, pentru că noi am rupt mai întâi încrederea sacră, și am nesocotit încrederea pe care ne-a acordat-o Dumnezeu. Haideți să păzim acea încredere, să o păstrăm sacră, să o păstrăm sfântă. Să păstrăm (păzim) fiecare Cuvânt din Ea, și să nu o compromitem niciunde. **Luați pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui și credeți-L, stați pe El, acționați conform cu El, nu mișcați în alt fel. Aceea este ce trebuie să facem. Aceea este ceea ce Îl satisface pe Dumnezeu.**

Dumnezeu să mă ajute. Dumnezeu să vă ajute, ca și Creștini, să nu compromiteți niciodată nici un Cuvânt din Cuvântul lui Dumnezeu. Această încredere sacră a fost dată Bisericii, și este un lucru glorios să avem această Evanghelie, întreaga Evanghelie, ca să O predicăm fără să O compromitem vreodată. Predicați-O așa cum este scrisă. Trăiți-O doar așa cum este scrisă. Ce o încredințare sacră!

Și dacă noi ne așteptăm ca Acest Cuvânt să se împlinească, dacă noi ne așteptăm ca Dumnezeu să-Și țină Cuvântul, noi trebuie să stăm cu El doar exact așa cum Dumnezeu L-a scris. Acela este motivul, că dacă tu stai cu El în felul în care Dumnezeu L-a scris, acolo vor fi tot felul de lucruri întâmplându-se printre voi, fiecare Cuvânt se va împlini. Depinde de noi, de acei cărora le-a fost încredințat Cuvântul. Depinde de noi dacă stăm cu acel Cuvânt. Și așa cum noi stăm cu El, noi vedem pe Dumnezeu lucrând printre noi. Deci, ne revine nouă să stăm cu El. **Este o moștenire pe care Dumnezeu ne-a dat-o nouă.**

Haideți doar să mergem înapoi, doar câteva minute, și să aflăm acei oameni care au păzit încrederea măreață a lui Dumnezeu. Acela este Cuvântul Lui. **Aceea este ceea ce noi moștenim, acela este Cuvântul. Și în vremuri de încordare, și în vremuri de încurcătură, în vremuri de periculoase, în vremuri de necaz, ei au găsit mângăiere în ținerea (păzirea) Cuvântului.**

Acest Cuvânt este mângăierea lui Dumnezeu. Când tu știi, și tu poți umbla jos chiar prin valea umbrei morții, și să știi că Dumnezeu a spus așa, aceea o stabilește. Dumnezeu a spus așa!!! *"Da, chiar dacă ar fi să umblu prin vale umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiua Ta mă mângăie."* (Psalm 23: 4)

MANGAIETORUL -- JEFF.IN V-15 N-5 SUNDAY_ 61-1001E Par.68-70, 79-80

Poate că tu ai moștenit vreodată acea bani de la cineva, dar ce s-a întâmplat? Ei doar nu mai știi pe unde s-au dus, pentru că sânt o moștenire stricăcioasă. Și dacă ei ar fi lăsați pentru alcineva, aceasta ar fi stricăță din nou. **Dar noi avem o moștenire nestricăcioasă, care este, salvarea, răscumpărarea, întoarcerea înapoi în Grădina Edenului, (1Pet 1: 3-9) Gândiți-vă la aceasta, Doamne, cine nu ar vrea să meargă înapoi ca și Adam și Eva, și să trăiască înapoi acolo, hrana noastră pregătită în fiecare zi, un Tată ceresc întotdeauna alături pe cărare vorbind cu noi; văzând acea măreață Lumină umblând înaintea noastră. Leul și lupul hrănindu-se împreună, tăurașul mâncând paie, și leul mâncând împreună cu el; și acum ei se mănâncă unul pe altul, sau leul mănâncă pe tăuraș, orice ar putea el mânca. Dar în acele zile nu va mai fi în felul acesta. Minunatele păsărele zburând. Acolo nu va mai fi tristețe. Acolo nu va mai fi vreun semn că noi am trecut..... Jos pe cărare acolo, vom vedea pe copiii noștri și pe cei dragi ai noștri. O, Dumnezeule, ce zi, ce zi. Nu contează ce primim noi aici pe pământ, aceasta doar va trece (va fi umbră) oricum, dar Aceea nu va trece.**

Dacă voi aveți aici o moștenire în lumea aceasta, prietene, este o moștenire stricăcioasă. Dar noi am primit o moștenire care nu va trece niciodată. Fiul risipitor a plecat și și-a lăsat moștenirea lui, și el a luat o parte din ea cu el. Când el s-a întors, moștenirea lui a fost trecută (risipită- profanată). Dar dacă voi veți fugi de la a voastră, nu este așa în Împărăția lui Dumnezeu; noi am primit o moștenire incoruptibilă, care nu trece. Nu ați vrea voi să o primiți?

APOCALIPSA CAP.5.PART.2 -- JEFF.IN ROJC 747-793 SUNDAY_ 61-0618 243-246

Noi citim în Ioan 5: 24, *"Acela ce aude Cuvântul Meu și crede în Acela ce M-a trimis, are Viață Veșnică, și nu va veni la judecată, ci a trecut de la moarte la Viață"*

Vedeți, acela ce înțelege, acela ce cunoște locul său în timpul acesta... " **Acela care aude Cuvântul Meu și crede în Acela ce M-a trimis, ARE (timpul prezent) Viața Veșnică, și nu va veni la judecată, ci deja a trecut de la moarte la Viață".** Atunci când acesta Viață Veșnică locuiește în voi, ea este potențialul sau moștenirea că voi veți fi schimbați din muritori în nemuritori. Lăsați-mă să o spun din nou. Când acest Duh te-a găsit pe tine, individual, și a venit peste tine, El este potențialul moștenirii tale eterne, că Dumnezeu S-a gândit la tine și a pregătit-o pentru tine înainte de întemeierea lumii. Acela este potențialul tău. (Efeseni 1: 13-14).

Este ca și cum tu mi-ai cere să-ți dau un pom de stejar, și eu ți-a, da o ghindă de stejar. Acum, viața pentru pomul de stejar este în ghindă. Acum, tu doar trebuie să aștepti până când el crește mare.

La fel și noi. Când tu primești Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, el este potențialul lui Dumnezeu așteptând după tine, care te-a recunoscut deja, și tu ești sigilat prin Duhul promis al lui Dumnezeu în trupul lui Christos (1 Corinteni 12: 13). Când Dumnezeu a privit jos la Calvar și a văzut pe Isus murind. El a murit pentru Mireasa Lui, trupul, care este Biserica Cuvânt, biserica care crede Cuvântul lui Dumnezeu pentru această epocă. Christos a sângerat și a murit, și Dumnezeu, privind la El, a văzut învierea Lui, și Biserica înviată împreună cu El la Paște (Efeseni. 2: 4-7).

Acum, observați, este moștenirea sau potențialul, puterea învierii voastre, când tu primești Duhul Sfânt, este atunci că locuiește în tine, potențialul ei (Rom.8: 22-23). Observați, voi sânteiți acum pe drumul vostru crescând spre învierea deplină.

Nici un copac nu crește așa peste noapte. El trebuia să crească. Așa după cum noi creștem în harul și cunoștința de Dumnezeu... (2 Petru 3: 18). Voi sânteiți botezați în Duhul Sfânt. Acum, așa cum sânteiți botezați în Duhul Sfânt, începeți să creșteți. Frunze care se usucă și cad jos, dar copacul totuși crește. El crește totuși, pentru că el trebuie să vină la înviere.

Voi sânteiți conduși de Duhul spre a învia Cuvântul în voi care credeți. (Romani 8: 14). Cuvântul continuă creșterea așa cum tu ajungi la prima frunză, a doua frunză, a treia frunză, și așa mai sus - omul fiind comparat cu un pom fructifer -(Psalm 1). El doar continuă creșterea (spre înviere). Duhul lui Dumnezeu continuă creșterea în tine. Observați la acea Cincizecime, trupurile lor au fost transformate de viața nouă ce au primit-o. Aceea mă face să fiu religios.

PECETEA DE PASTE -- PHOENIX.AZ V-2 N-6 SATURDAY_ 65-0410 16:1-6